FORSYTH (J.)

Dissertatio inauguralis Medica de Hepatitide. 1814.

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA

DE

HEPATITIDE.

To
Dr Turnbull
with the authors compts—

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA

DE

HEPATITIDE;

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE REVERENDI ADMODUM VIRI,

D. GEORGII BAIRD, SS. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NECNON

AMPLISSIMI SENATUS ACADEMICI CONSENSU,

ET NOBILISSIMÆ FACULTATIS MEDICÆ DECRETO;

Pro Gradu Doctoris,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS AC PRIVILEGIIS,

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

ERUDITORUM EXAMINI SUBJICIT

JOSEPHUS FORSYTH,

Jamaicensis,

SOCIETATIS REGIÆ PHYSICÆ EDINENSIS SOCIUS.

Opprime, dum nova sunt subiti mala semina morbi.

OVID.

Die viii. ante Kalendas Julias, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

EXCUDEBANT ABERNETHY & WALKER.

1814.

PHILIPPO FORSYTH, Armigero,

PATRI OPTIMO,

CARISSIMO,

HASCE STUDIORUM PRIMITIAS,

EA, QUA DECET, PIETATE,

D. D. D.QUE

FILIUS DEVINCTISSIMUS,

JOSEPHUS FORSYTH.

DISSERTATIO INAUGURALIS MEDICA

DE

HEPATITIDE.

Opera, quam medici in inflammationibus hepatis acutis pariter ac vetustis indagandis impenderunt, non frustra posita est; multa enim de eorum natura, causis et curatione, medicinam facientibus notatu apprime digna, in medium protulerunt. Haec, qua potui cura, legibus academicis adstricto, breviter et strictim tradere mihi consilium est.

Inter hepatitidis acutae obrepentis indicia solita pyrexiae signa primum in conspectum veniunt. Aeger inquietus et languidus, de horroribus subinde recurrentibus conqueritur; quas arteriarum pulsus frequentes, duri, et validi, una cum corporis calore, praeter ordinem aucto, brevi excipiunt. His signis febrilibus tandem accedunt ea, quae morbi, quo detinetur aeger, sedem et naturam haud obscure indicant; sensus ponderis molestus, in dolorem, modo acutum et pungentem, modo obtusum desinens, sub inspirationem maxime percipiendus, hypochondrium dextrum tentat. Nec dolor intra hypochondrii limites continetur, sed ad claviculam et summum humeri dextri porrectus, jecoris laesi index certissimus esse habetur. Aegro in latus sinistrum decumbenti dolor saepe adeo intenditur, ut in alterum fere propendeat; qui porro a positura corporis erecta saepe multum adauctus, paulo antrorsum incurvatum, et ad latus dextrum nonnihil inclinatum, aegrum semet tenere cogit. Tussis plerumque sicca,

nonnunquam vero humida, hujus visceris inflammati fere comes est: adest praeterea spiritus difficilis, nec raro vomitus et singultus. Secundae valetudinis nitor vultum deserit; oculi solito fiunt hebetiores, et tunicam adnatam obfuscatam, vel flavedine plane tinctam, ostendunt. Lingua materia albida incrustari solet; os et fauces plurimum arescunt. Alvus fere manet compressa; sunt, tamen, exempla in quibus diarrhoea urgebat, finem morbi versus maxime observanda. Nec talis intestinorum status ex bilis defectu semper repetendus est, cum etiam locum habeat, etsi materia biliosa vomitu copiose rejecta fuerit. Urina parcius solito secreta impense rubet, vel etiam bile saturata flavedinem quandam contrahit.

Hepatitis pro diversa morbi sede, symptomatibus haud parum diversis stipata est. Si convexa hepatis pars, qua peritonaeo abdomen investiente simul ac septo transverso proprior est, inflammatione correpta fuerit, dolores acutiores

ad humerum et claviculam jaculantur, et tumor nonnunquam percipitur; augetur porro spirandi difficultas, et tussis magis solet esse molesta. Quod si pars hepatis ventriculo proxima morbo tentata fuerit, dolores obtusiores, nausea, vomitus, et nonnulla icteri signa saepius observantur.

Etsi hepatitis acuta indiciis minime dubiis semet saepe prodit, multa autem proferuntur exempla in quibus res longe aliter se habuit, et morbus tacite obrepens, cursum clanculum et celerrime conficiens, in suppurationem prius abierit, quam aeger vel medicus ullam jecoris labem subesse suspicati sunt.

In plerisque autem horum hepatitide occulte laborantium facies squalida, oculi hebescentes et subflavo colore tincti, sensus molestiae vel doloris ex pressura ad hypochondrium dextrum adhibita, decubitus in latus affectum facilior,

et dolores ad humerum subinde vibrantes, morbi naturam detegunt.

Hepatitis chronica raro jam inde a morbi principio suam naturam aperte prodit; diu enim saepe latuit, mora indies invalescens, et vires penitus subruens, sine ullis notis, ex quibus mali sedes elucescat. Ægri vires interea in deterius ruunt, qui languidus et depressus solita munera vix obire queat. Multa simul ventriculi male se habentis symptomata conqueritur; modo cibum avide ingurgitat, et praeter ordinem appetit; modo omne alimentorum genus aversatur; post cibum assumptum molestus in ventriculo plenitudinis et distentionis sensus exoritur, quem flatus et ructus acidi fere comitantur. Omnis iste vultus decor, secundae valetudinis comes, perit, qui nunc squallens, luridus, et demissus, molestias, quibus corpus angitur, haud male depingit. Oculi praeprimis omnem nitorem amittunt, et interdum plane flavescunt.

Dolores vagi huc illuc lancinantes pectus, humerum, et hypochondria subinde tentant. Ingravescente morbo, abdomen evadit tensum, vel etiam tumidum, et ponderis ac molestiae sensus magis distincte ad hypochondrium dextrum referuntur; parte manu pressa potissime percipiendi. Hi insuper dolores ad summum humeri dextri et claviculam nonnunquam pertinent, vel cum doloribus hypochondrii alternantes, aegrum per vices exercent. In quibusdam vero casibus humeri dolor vel omnino abest, vel tantum ex pressura ad eum admota percipitur. Ineunte hepatitide chronica, arteriarum ictus raro incitatiores vel validiores moventur; nec desunt exempla ubi potius solito tardiores evaserunt. In provectiore, autem, morbi gradu, aegri saepe febricitantes calorem praeter naturam auctum, et pulsus justo frequentiores, qui vespere solent fieri molestiores, subinde conqueruntur. Spiritus difficilius trahitur, et tussis sicca, rauca, dolores saepe haud parum exasperans accedit. Lingua sicca est et albescens;

cutis arida ; urina parca, et rubra ; et alvus fere manet adstricta. Aeger nec in unum, nec in alterum latus facile decumbit ; sed posituram supinam, capite aliquantulum elevato, minus moleste fert.

In regionibus calidis haud pauca dantur exempla, in quibus lenta jecoris inflammatio a crebris alvi dejectionibus, parcis, et acribus, tenesmo simul urgente, initium habuit ; ita ut ubicunque alvi proluvies sine causa manifesta aegrum diu exercuit, praesertim in plagis coeli fervidioribus, non deest ratio cur hujusmodi hepatis labem subesse credamus. Hujus inflammationis decursus admodum variat : nunc cito ad finem properat ; nunc, non nisi post plures annos cursum absolvit. Aegro tandem, viribus penitus resolutis, icterus, ascites, sudores nocturni, diarrhoea, et febris hectica mortem jam instare satis demonstrant.

Hepatitidis fines sunt resolutio, suppuratio, scirrhus forsan, et rarissime gangraena.

Resolutionem fere comitantur quaedam evacuationes, quae huic morbo crisin afferre creduntur. Huc potissimum spectant dejectiones biliosae copiosae; sudores tepidi, et tenues, ex universo corpore libere diffluentes; sanguinis profluvium e naribus vel e vasis haemorrhoidalibus, et interdum lotium copiose redditum, sedimentum ubertim deponens. His autem exinanitionibus haud ita fidendum est, ut ex iis obortis felicem morbi exitum certo praedicere liceat, nisi signa febrilia simul remittant, et dolores mitescant.

Quaestioni ab illustri Culleno propositae, utrum scilicet hic morbus unquam muci sputo solutus fuit? Dr Saunders hepatitidem libero muci expuitione resolutam se vidisse respondet. In hoc autem casu, an pulmones inflammationis

quoque participes fuere, necne, addubitare liceat.

Res autem non semper ita feliciter cedit; si enim pyrexia vehemens et dolores graviores sine ullo levamine per aliquot dies perstiterint, ne morbus in suppurationem abeat magnopere timendum est. Suppurationem jam obtinuisse, rigores crebri corpus percurrentes, summa inquietudo, et doloris, antea acuti, loco, sensus ponderis docent. Quod si inflammatio convexam hepatis faciem occupaverit, tumor extrorsum vergens, simul cum haud obscuro fluctuationis sensu, subinde manifestus evadit. Haec puris jam formati indicia maxime semet prodere solent dum aeger in latus sinistrum recumbit. Pro diversa inflammationis sede pus varium sibi exitum parare consuevit. Si enim convexa jecoris superficies morbo correpta fuerit, adhaesionibus vel ad peritonaeum abdomen investiens, vel ad septum transversum factis, pus vel foras prodeat, exesis tegumentis, vel per diaphragma

in thoracem et pulmones erumpat, sputo rejiciendum.

In iis exemplis ubi inflammatio sedem fixerit in concava hepatis parte, pus in duodenum vel colum iter sibi patefaciat, prout abscessus cum his partibus concretus fuerit. Dicitur interdum per meatus biliferos in intestina delabi. Hujusmodi adhaesiones, ne pus in abdominis cavum effundatur, fere prohibent.

Hepatitidem unquam in gangraenam ruere multi dubitant; habemus autem exempla, sed rarissima, ab auctoribus satis spectatis prolata, in quibus doloris cessatio, pulsus parvus et debilis, crebrae animi defectiones, vires vehementer collapsae, facies, cadaveris instar, pallida, et partes extremae frigidae, aliquid hujusmodi locum habuisse suadent.

CADAVERUM SECTIO.

In cadaveribus eorum, quos abstulit hepatitis, perscrutandis, nihil fere offendimus, quod non facile ex solitis inflammationis effectibus, visceris laesi structura, et nexu cum partibus vicinis, vel ei adhaerentibus, vel simul in morbi consortium ductis, accidere queat.

In externa hepatis superficie solita inflammationis indicia plerumque reperiuntur; membrana enim hoc viscus exterius investiens praeter naturam crassa, vasis rubris referta et lympha obducta apparet. Hae vero notae uni parti saepius affixae, raro totam membranam occupant; quae interdum quasi punctis rubris vel lividis commaculata semet ostendit. Interdum externa jecoris facies aspectum prorsus sanum exhibuit, dum intima ejus substantia inflamma-

tione obsessa, tactu duriuscula et valde rubra deprehenditur. Abscessus variae magnitudinis, nunc plures, nunc pauciores, saepe in conspectum veniunt. Hi abscessus modo penitus intra hepatis substantiam continentur; modo cum visceribus vicinis libere communicant: nunc, exeso septo transverso, late patet via in pulmones; nunc pus in ventriculum vel intestina irrumpit, vel abdominis cavum inundat. Haec quoque viscera inflammationis notas saepe prae se ferunt.

Jecur inflammatum in omni fere exemplo cum partibus vicinis accrevisse invenitur. Hujusmodi adhaesiones, modo strictius, modo latius patentes, pro morbi sede, hepar ad diaphragma, aut ad peritonaeum, qua abdomen cingit, aut denique ad intestina adnectunt, et simul iter praebent, quod abscessus rupti pus prosequatur.

Cadavera eorum, qui hepatitide chronica

perierunt, incisa, jecur fere induratum, coloris solito pallidioris, nunc mole insigniter adauctum, nunc vero imminutum, et saepe plurimis tuberculis obsitum exhibuerunt.

QUORUNDAM SIGNORUM RATIO.

Decubitus in latus sinistrum difficilis—ex eo, quod jecur inflammatione laborans sensum adeo acutum adipiscitur, ut omnes ejus motus, etiam levissimi, molestiam et dolores plurimum adaugeant. Nec minus ad hoc pertinet, quod hoc viscus, suis ligamentis suspensum, dum in hoc latus decumbitur, eorum tensionem aegre ferendam necessario patitur.

Doloris et plenitudinis sensus in hypochondrio dextro—maxime percipiuntur, propter sedem

morbi in dextro hepatis lobo utplurimum positam.

Dolor ad summum humeri dextri—nullam, quae nodum prorsus expediat, solutionem hactenus accepit. Sunt, quibus persuasum est, mediastinum inflammationis particeps fieri, cujus interventu dolores ad summum humerum usque propagantur: dum alii hoc signum ex quodam nervorum consensu repetendum esse volunt; hunc autem nervorum nexum nulla probabili ratione assequuntur; et sane hoc consensu nervoso nimis saepe abutuntur medici, nescio qua vocis dulcedine capti. Parum autem proficitur verbo, dum res ipsa penitus latet.

Spirandi difficultas et tussis—vel ex inflammatione ad septum transversum, vel etiam ad pulmones usque porrecta; vel ex libero septi hujusce descensu, aucta mole hepatis et acutiore ejus sensu nonnihil impedito, proficisci videntur.

Vomitus—maxime solet esse molestus, cum ea jecoris facies ventriculo proxima laborat; viget enim consortium inter haec viscera arctissimum, quo fit ut malum unius prompte cum altero communicetur. Vomitus praeterea saepe ex immodico materiae biliosae fluxu ventriculum opplentis provenit. Icteri atque ascitae signa, quae in hepatitide chronica saepe superveniunt, e tumore hepatis exitum bilis in duodenum, et simul sanguinis reditum per venam portae impediendo, deducenda sunt.

CAUSAE REMOTAE.

Non omnis aetas huic morbo pariter obnoxia est; raro enim homines adoritur, nisi pubertate jam adepta. Regionum calidarum incolae, et potissimum hi temperamento sanguineo praediti, corporis robore et aetatis flore adhuc vigen-

tes, qui ex regionibus frigidis ad calidiores coeli plagas advecti sunt, eo saepius corripiuntur, maxime si cibis lautioribus, et stimulantium abusui dediti fuerint.

Inter causas, quae proclivibus hunc morbum concitant, calor et nimius potus meracioris usus prae omnibus recenseri merentur, et medici attentionem in primis vindicant. De modo, quo hae causae suos operantur effectus, multum et varie inter medicos et physiologicos disputatum est.

Nullam autem habemus verisimilem rationem hactenus propositam, quae hanc difficultatem expediat, vel indicet cur calor vehemens in jecur potissimum incumbat, et tam graves hujus visceris tumultus concitet. Hoc solummodo constat, quod hepatis munera non adeo perturbantur ex gradu vehementiae cui assurgat calor, quam ex vicibus caloris et frigoris se mutuo excipientibus. Hinc plagae Indiae Orien-

talis subitis coeli mutationibus obnoxiae, quam ubi calor magis intensus, modo stabilis fuerit, homines ad hunc morbum proniores reddunt. Nec mirum est quin frigus corpori diuturno et vehementi calore exhausto et relaxato admotum, excretionem per cutem, antea supra modum adauctam, subito reprimendo, atque interiora versus pellendo, grave damnum haud raro inferat. Ex consensu porro, qui inter corporis superficiem et partes interiores obtinet, aliter fieri haud potest, quin illa, vel acerrimo caloris aestu, vel subito refrigerio multum affecta, partium cum ea consentientium munera vehementer quoque conturbet. Injuriis ex hoc coeli statu orituris maxime patent homines, qui fervidis solis radiis a vertice micantibus expositi, longa itinera metiuntur.

Inter causas quae hepatitidem concitasse feruntur, ictus jecoris regioni, vel etiam, ut nonnullis persuasum est, capiti illati, graviores animi motus, morbi alii, praesertim febres inter-

mittentes praegressi, frigus corpore calente susceptum, vel aqua frigida in ventriculum tunc assumpta, et calculi in ductibus biliferis inhaerentes, itidem recenseri debent.

DIAGNOSIS.

Inter morbos, qui Hepatitidem interdum adeo simulant, ut cum eo confundi periclitantur, Pneumonia, Gastritis, Rheumatismus, et Dyspepsia, maxime attentionem vindicant.

In Pneumonia, gravior urget spirandi difficultas, tussis brevi humida evadit, et dolores situm altiorem occupantes magis per pectus vibrant, sedem subinde mutantes, quo minus aeger in latus affectum decumbat, plerumque prohibentes. In Hepatitide vero, tussis plerumque sicca, dolores in regione jecoris fixi, manu par-

ti admota vel decubitu in latus sinistrum ingravescentes, plena vero inspiratione minus adaucti, summum humeri petentes, et signa febrilia mitiora, ad hos morbos rite secernendos satis plerumque valent.

In Gastritide, tensio et plenitudo in hypochondrio dextro, dolor ad summum humeri, decubitus in latus difficilis, et tussis prorsus absunt; dum dolor ardens in epigastrio, vomitus ex omni re ingesta protinus concitatus, pulsus parvus, et subitus virium collapsus adsunt.

In Rheumatismo, siquando regionem hepati vicinam occupaverit, dolores magis vagi, musculorum tractum sequentes, pyrexia saepe omnino vacant, neque tussim nec vomitum nec spiritum difficilem sibi comites adjungunt.

Dyspepsia et Hepatitis Chronica, etsi intima natura prorsus discrepantes, externa tamen facie nonnunquam tantam similitudinem prae se

ferunt, ut diagnosis medicos peritos, longo artis usu exercitatos, interdum fefellit. In hunc quoque errorem eo facilius incidimus, quod inter cibum concoquendum utriusque mali symptomata exasperari solent; hoc enim tempore ex hepate aegrotans doloribus levibus huc illuc lancinantibus, flatu, et ventriculi distentione maxime vexari solitus est. In his vero exemplis, historia aegri, causae hepatitidis praegressae, vultus, et praesertim oculorum species, et jecoris regio manu curiose pertentata, veram morbi latentis indolem prodant. De qua certiores nos faciunt quaedam symptomata febrilia tempore vespertino observanda, sanguis emissus crustam inflammationi propriam ostendens, vires magis quam in dyspepsia corruentes, et remedia contra dyspepsiam frustra forsan adhibita.

PROGNOSIS.

Prognosis in hoc, haud secus ac in aliis morbis, ex ejus vehementia, duratione, et causis, necnon ex viribus aegri, corporis habitu, et aetate plurimum pendebit. In iis exemplis, ubi idonea remedia opportune in auxilium vocata fuere, et signa febrilia semet paulatim subducunt, si, levatis symptomatis molestioribus, cutis leni sudore madet, solitus nitor ori restitutus fuerit, et alvi dejectiones sanius et minus foetentes descendunt, morbum brevi in salutem esse cessurum sperare liceat. Quod si febris ardentior, gravis spirandi difficultas, tussis valde molesta, dolores acrius ad summum humeri dextri vibrantes, et faeces multum a statu sano alienatae adfuerint, ne morbus in suppurationem abeat, jure timemus; in quam in regionibus calidis adeo prompte ruere solet, ut, etiamsi signis

mitissimis incedere videtur, nihilominus ad hunc exitum infelicem citissime properat; eo certius, si aegri vires genere vitae minus idoneo, morbis praegressis, vel damnosis regionis calidae effectibus, multum antea labefactatae fuere. Cum jam supervenerit suppuratio, quam fluctuationis sensus, rigores, et sudores nocturni evincunt, de aegri salute non omnino desperandum, etsi certe in haud leve vitae discrimen adducitur. In hoc enim statu, eventus secundum aegri vires, et sedem abscessus, haud parum variat.

Pure in abdominis cavum aut ventriculum aut pulmones effuso, aeger vix servari potest. Nec res multo melius se habet cum abscessus talem situm adeptus est, ut pus in intestina effundat; dejectiones enim crebrae, foetidae et purulentae, aegri vires tandem penitus exhauriunt. Si tumor extrorsum vergens pus per tegumenta foras prodire sinat, exitus saepius

felix est; et aegri, ulcere sensim consolidato, ad pristinam salutem haud raro restituuntur.

In Hepatitide Chronica vires multum collapsae, corporis macies, febris vespere accensa, et ascitae, vel anasarcae indicia, pessime augurant. Sin autem non diu perstiterit hoc hepatis vitium, et aegri vires aliter vigeant, remediis strenue admotis saepe feliciter cedit.

MEDENDI RATIO.

In Hepatitide Acuta sananda, ad ea remedia, quae auctam vasorum actionem minuendo vim inflammationis temperant, protinus confugiendum est. Hoc, itaque, consilio, regimen antiphlogisticum, sanguinis detractio, vesicatoria, et cathartica, utpote remedia in hanc finem paratissima, in usum revocanda sunt. Quan-

tum valeat regimen antiphlogisticum in omnibus acutis morbis medendis, nemo est, qui non ultro fatetur. Aeger igitur sedulo abstineat ab omnibus quae corpus irritant, calorem adaugeant, vel pulsus concitent; dum ea quae diluunt, et refrigerant, libere propinentur.

Cathartica salina in omni hujus morbi acuti, pariter ac lenti exemplo, optimos effectus praestant. Haec enim non solum alvum ex materia irritanti et plurimum nocitura expurgant, sed etiam nauseae atque oppressioni circum praecordia sublevandis quam optime inserviunt.

In omni acuta hepatis inflammatione, ubi febris ardentior et dolores acriores aegrum exercent, ad sanguinis detractionem tuto et utiliter decurritur, quae pro aegri viribus et morbi vehementia celebranda est. Limites, autem, intra quos haec evacuatio contineri debet, accurate statuere, imprimis arduum erit. In re-

gionibus calidis, ubi vires saepe multum relaxantur, diathesis phlogistica minus invalescere solet, et morbus in suppurationem celerrime ruiturus est, sanguis parca et prudenti manu mittendus est; vitale enim fluidum, semel emissum, non revocabitur.

Emplastra exulceratoria quam proxime parti dolenti admota, haud immerito laudantur. Cum stimulo suo bonis effectibus qui e sanguinis missione profluunt, nonnihil obstare creduntur, eorum usum posthabere, donec debita hujus copia educta fuerit, consultius habetur.

Cum vis inflammationis et diathesis phlogistica in hepatitide acuta, praegressis evacuationibus, subactae fuerint, quo citius ad hydrargyri usum decurritur, eo aeger in meliore spe erit. Hoc enim medicamentum virtute quasi specifica adversus jecoris morbos pollere multis persuadetur. Et certe tempestivo hydrargyri usu

optime cavetur, ne species acuta in chronicam abeat, in quam valde proclivis est; vel, si jam supervenerit chronica, ei hoc remedio felicius medetur. Quod ad modum, quo hydrargyrus commodius adhibeatur, vel partibus externis affricare potest, vel intus assumi; nec multum interesse videtur, modo aeger vires ejus in totum corpus probe expertus est. Quod ad tempus per quod in ejus usu persistere debemus, nulla certa regula dari potest. In quibusdam, ut primum os leviter exulceratum fuerit, morbus in melius verti incipit; ciborum enim appetentia, oris nitor, et alia salutis redeuntis indicia semet ostendunt. Dum in aliis, nonnisi hydrargyro in longum tempus strenue adhibito, et saliva uberius mota, boni ejus effectus percipiuntur. Nonnunquam, propter statum valetudinis, hujus medicamenti usum deponere, et id iterum certis intervallis usurpari, necesse habemus. Acidi nitrici vires in morbis chronicis hepatis medendis, paucis abhinc annis, a Doctore

Scott, Bombaiense, egregie laudatae fuere; sed aliorum votis non ex aequo respondebat.

Hodie plurimum apud medicos maxime exercitatos invaluit usus catharticorum salinorum in omnibus morbis hepatis; et, ut videtur, optimo cum eventu.

His remediis frustra adhibitis, quid valeat regimen, et coeli mutatio, experiri debemus.

FINIS.